

telse og benyttelse af de ydre koge i Tøndermarsken«, hvor det blev tilkendegivet i april 2000 over for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, at frivilligheden bør have en chance, og at landmændene selv skal have mulighed for at vise vejen til en omlægning af landbrugsdriften. Jeg er derfor indstillet på at se tiden lidt an og give de frivillige ordninger en rimelig chance.

Spm. nr. S 1060

Til skatteministeren (22/2 02) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Vil ministeren redegøre for, om det ville være muligt at indrette den kommunale indkomstskat således, at ejendomsværdiskatten svares i den kommune, hvor ejendommen er beliggende, uanset ejerens bopælskommune?«

Begrundelse

Baggrunden for spørgsmålet er blandt andet, at kommuner med mange helårshuse, der benyttes som ferieboliger, ikke nyder godt af ejendomsværdibeskatningen, fordi ejerne har deres faste bopæl i andre kommuner. Spørgeren er klar over, at det vil være et komplekst system, men mener principielt set, at ejendomsværdiskatten bør tilfalde kommunen, hvor ejendommen er beliggende.

Svar (6/3 02)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Min holdning er, at de fremtidige udsigter for ejendomsværdiskattens betydning for kommunernes økonomi, er af en sådan karakter, at tiden ikke er til at indføre et nyt og måske mere komplekst system for administration og opkrævning af ejendomsværdiskatten.

Regeringens første handling har været at indføre et skattestop, som også omfatter ejendomsværdiskatten. Jeg har til opfølgning heraf fremsat et lovforslag (L 100), om indførelse af et loft over ejendomsværdiskatten. Over tid må det derfor forventes, at provenuet fra ejendomsværdiskatten og dermed også fordelingen heraf mellem kommunerne vil få en aftagende betydning for kommunernes økonomi.

Ejendomsværdiskatten blev som bekendt indført af den forrige regering som en erstatning for lejeværdibeskatningen. Den store principielle ændring var der dog ikke tale om. Bl.a. administreres og opkræves ejendomsværdiskatten på samme måde som lejeværdien. Det vil sige, at ejendomsværdiskatten administreres og opkræves via indkomstskattesystemet af ligningsmyndighederne i ejerens bopælskommune. Endvidere bevarede man principperne for skatteprovenuets fordeling, bortset fra at provenuet nu fuldt ud tilfalder kommunerne og amtskommunerne. Dermed har man også videreført princippet om, at ejendomsværdiskatten tilfalder bopælskommunen, også hvor ejendommen er beliggende i en anden kommune.

Derudover indgår ejendomsværdiskatten i den mellemkommunale udligning af forskelle i beskatningsgrundlag, i og med at provenuet af ejendomsværdiskatten indgår i opgørelsen af kommunens beskatningsgrundlag. Der sker således via udligningsordningen en vis omfordeling af ejendomsværdiskatten.

At det ved indførelsen blev besluttet, at ejendomsværdiskatten skal opkræves via indkomstskattesystemet hindrer selvfølgelig ikke, at man ændrer systemet og f.eks. i stedet enten overlader det til beliggenhedskommunen at administrere og opkræve skatten eller bevarer administrationen og opkrævningen i bopælskommunen med pligt til at videresende det fulde provenu til beliggenhedskommunen. Jeg er ikke uenig i, at en omlægning vil kunne opleves som mere retfærdig. Men som nævnt sker der allerede i dag en omfordeling via udligningsordningen og som det også er anført i begrundelsen til spørgsmålet vil en omlægning ikke nødvendigvis føre til et enklere system, måske snarere tværtimod.

Spm. nr. S 1205

Til finansministeren (7/3 02) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren i forlængelse af sit svar på spørgsmål nr. S 1019 redegøre for, hvilke initiativer han, som statens øverste personaleansvarlige, vil tage for at sikre, at det ikke først og fremmest er de ældre medarbejdere i staten, der fyres eller presses til »frivillig« afgang?«